

ROZHODNUTÍ

Kárný senát Nejvyššího správního soudu jakožto soudu kárného složený z předsedy senátu JUDr. Tomáše Langáška, LL.M., členů JUDr. Jiřího Zavázala a Mgr. Michaela Květa a přísedících JUDr. Jana Jakovce, Mgr. Olgy Rosenkranzové, Ph.D. a Mgr. Lukáše Trojana, projednal v ústním jednání dne 10. 2. 2020 kárný návrh ze dne 29. 10. 2019, doručený kárnému soudu 4. 11. 2019, a návrh na schválení dohody o vině a kárném opatření ze dne 19. 11. 2019 kárné navrhovatelky: **předsedkyně Okresního soudu Praha-východ Mgr. Jana Stejskalová**, sídlem Na Poříčí 20/1044, Praha 1, proti kárně obviněné: **JUDr. et Mgr. Lenka Mrázková, Ph.D., soudkyně Okresního soudu Praha-východ**, a rozhodl

t a k t o :

Podle § 314r odst. 4 zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, ve znění pozdějších předpisů, přiměřeně aplikovaného v kárném řízení dle § 25 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, na návrh kárné navrhovatelky

se schvaluje dohoda o vině a kárném opatření,

která byla uzavřena v sídle Okresního soudu Praha-východ dne 19. 11. 2019 mezi kárnou navrhovatelkou a kárně obviněnou soudkyní,

a

JUDr. et Mgr. Lenka Mrázková, Ph.D.,
nar. X,
 soudkyně Okresního soudu Praha-východ,

se uznává vinnou

podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb.,

ž e

nedodržela lhůtu pro rozhodnutí o prodloužení vazby v řízení sp. zn. 0 Nt 2105/2019, neboť poté, co byl dne 24. 9. 2019 podán návrh státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Praze na ponechání obviněného V. Z., nar. X, ve vazbě, jako zákonný soudce nařídila vazební zasedání pro rozhodnutí o tomto návrhu na 14. 10. 2019 ve 12:30 hodin, ačkoliv lhůta dle § 72 odst. 1 trestního řádu pro rozhodnutí o ponechání ve vazbě uplynula dne 11. 10. 2019, v důsledku čehož musel být obviněný V. Z. propuštěn z vazby, ačkoliv soudkyně JUDr. et Mgr. Lenka Mrázková, Ph.D. při vazebním zasedání shledala

důvody pro ponechání obviněného ve vazbě a obviněný byl ve vazbě až do svého propuštění dne 15. 10. 2019 nezákonně,

t e d y

zaviněně porušila povinnosti soudce a ohrozila důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů.

T í m s p á c h a l a k á r n é p r o v i n ě n í

podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů,

a z a n ě s e j í u k l á d á

kárné opatření

d ů t k a

podle § 88 odst. 1 písm. a) zákona o soudech a soudcích.

O d ů v o d n ě n í :

I. Průběh kárného řízení

[1] Předsedkyně Okresního soudu Praha-východ (dále též „navrhovatelka“) podala dne 4. 11. 2019 podle § 8 odst. 2 písm. g) zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů (dále též „kárný zákon“), k Nejvyššímu správnímu soudu jakožto soudu kárnému návrh na zahájení kárného řízení proti soudkyni tohoto soudu JUDr. et Mgr. Lence Mrázkové, Ph.D., (dále též „kárně obviněná“ nebo „soudkyně“). Obvinila ji ve smyslu § 86 a 87 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, ze skutku popsaného ve výroku tohoto rozhodnutí. Jelikož se jednalo o ojedinělý exces v jinak příkladném výkonu soudcovské funkce, navrhla kárná navrhovatelka uložit kárně obviněné za její kárné provinění opatření v podobě snížení platu o 5 % na dobu tří měsíců.

[2] Ve vyjádření ke kárnému návrhu doručeném Nejvyššímu správnímu soudu dne 20. 11. 2019 kárně obviněná uvedla, že si své pochybení uvědomuje, doznává je a lituje ho. Jednalo se o přehlédnutí, na které přišla po návratu ze soudní síně do své kanceláře, ihned o něm informovala státního zástupce a obviněný byl druhý den propuštěn. Vedení kárného řízení je pro kárně obviněnou zatěžující a skličující, následky svého provinění nemůže napravit, nicméně udělá vše pro to, aby se neopakovalo. Navrhla, aby kárný soud schválil

pokračování

dohodu o vině a kárném opatření uzavřenou mezi ní a kárnou navrhovatelkou v sídle Okresního soudu Praha-východ dne 19. 11. 2019. K tomuto návrhu se následně připojila sdělením ze dne 22. 11. 2019 též kárná navrhovatelka a zaslala kárnému soudu text uzavřené dohody s návrhem na její schválení. Kárná navrhovatelka a kárně obviněná se dohodly na uložení kárného opatření v podobě důtky, a to jak s přihlédnutím k postoji kárně obviněné, tak k okolnostem, které vytýkaný skutek provázely.

[3] Na jednání kárného soudu konaném dne 10. 2. 2020 kárný soud vyslechl návrh na schválení dohody o vině a kárném opatření a vyjádření kárně obviněné (§ 314q odst. 3 trestního řádu), která potvrdila, že své prohlášení o spáchání skutku, za který je kárně stíhána, učinila dobrovolně a bez nátlaku, že sjednané dohodě rozumí, je jí zřejmé, co tvoří podstatu skutku, jaká je jeho právní kvalifikace a jaká kárná opatření za něj zákon stanoví. Kárný senát po krátké tiché poradě dospěl k závěru, že proti předložené dohodě o vině a kárném opatření nemá výhrady. Předseda kárného senátu proto uzavřel, že dokazování se pro nadbytečnost provádět nebude (§ 314q odst. 5 trestního řádu).

II. Posouzení kárného soudu

[4] Kárný soud považuje možnost uzavřít dohodu o vině a kárném opatření za vhodné vyústění kárného řízení. V první řadě jde o projev žádoucí sebereflexe na straně kárně obviněného soudce (srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného ze dne 15. 4. 2019 č. j. 11 Kss 8/2018-199, věc *M.*).

[5] Kárný soud konstatuje, že předložená dohoda vyhovuje zákonným požadavkům. Vymezení skutku nebylo mezi stranami řízení sporné a odpovídá obsahu spisu. Schválení dohody o vině a kárném opatření nebrání ani to, že při jejím sjednávání neměla kárně obviněná obhájce (srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného ze dne č. j. 11 Kss 2/2019-51 z 10. 6. 2019, věc *P.*), ostatně kárně obviněná byla již na počátku řízení poučena o svém právu zvolit si obhájce a tohoto práva nevyužila.

[6] Sjednané kárné opatření vyhodnotil kárný soud jako souladné se zákonem a jeho smyslem. Vycházel především ze sebereflexe, lítosti a snahy po nápravě, které kárně obviněná soudkyně projevila a o jejichž upřímnosti kárný soud nepochyboval, neboť soudkyně o svém pochybení okamžitě po jeho zjištění sama informovala jak dozorujícího státního zástupce, tak i kárnou navrhovatelku. Své pochybení nepopírala ani neumenšovala, ale naopak od počátku uváděla, že si ho je plně vědoma. Stala se politováníhodná chyba, je to lidské, nicméně s ohledem na význam soudního rozhodování, zejména vazebního, při naplňování ústavní garance osobní svobody bylo namístě tuto chybu pojmenovat v kárném řízení. Z textu dohody o vině a kárném opatření vyplývá, že samotné zahájení a vedení kárného řízení mělo na kolegyni silně preventivní účinek. Vedle toho kárná navrhovatelka již v kárném návrhu uvedla, že soudkyně dosud nikdy ve své dvacetileté soudcovské kariéře nečelila kárnému obvinění, nikdy jí nebyla udělena výtka, přidělené věci vyřizuje svědomitě a bez průtahů. Projevila i výrazně kolegiální přístup, neboť navzdory tomu, že vykonává agendu místopředsdkyně soudu pro trestní úsek, požádala o navýšení nápadu ze 75 % na 95 %, aby tak vykompenzovala zastavení nápadu v soudním oddělení 37 T, kam napadla rozsáhlá senátní věc. S ohledem na všechny tyto skutečnosti se důtka, na níž se soudkyně s kárnou navrhovatelkou dohodly, jeví jako více než dostatečný postih, jímž je účel kárného řízení nepochybně naplněn (k tomu srov. především odst. 16 výše citovaného rozhodnutí kárného soudu č. j. 11 Kss 8/2018-199).

P o u ě n í: Odvolání proti tomuto rozhodnutí **n e n í** přípustné.

V Brně dne 10. února 2020

JUDr. Tomáš Langášek, LL.M.
předseda kárného senátu